

Dansk Lokomotivtidende.

Organ for Dansk Lokomotivfører- og Lokomotivfyrbøder-Forening.

Redaktør: Lokomotivfører L. Mauritzen, Fredericia.

Ekstranummer.

Maj 1902.

2. Aargang.

Grundet paa Referatet fra Generalforsamlingen i Nyborg udsendes nærværende Nummer af »Dansk Lokomotivtidende« allerede nu.

Damptab

ved Blæsning af Lokomotivernes Sikkerhedsventiler.

For at komme til Kundskab om det Damptab, der omtrent lides, naar Lokomotivernes Sikkerhedsventiler blæser, er der ved de danske Statsbaner foretaget nogle Forsøg herover. Forsøgene anstilledes ved paa en stillestaaende Godstogsmaskine af Litra G. at holde Damptrykket saa nær som mulig, $\frac{1}{2}$ Atm. over det Normale, og maale den Mængde Vand, som derved fordampede og gik bort gennem Sikkerhedsventilen i en vis Tid, og det viste sig, at der under disse Omstændigheder fordampede 400 a 500 kg. Vand pr. Time.

Regnes med et Kulforbrug af 1 kg. for $7\frac{1}{2}$ kg. fordampet Vand, faas et Kulforbrug af gennemsnitlig 60 kg. pr. Time eller 1 kg. pr. Minut. Uagtet dette Forbrug jo ikke er ganske ubetydeligt, saa fremgaar det dog heraf, at Sagen i Praxis dog ikke kan have stor Betydning, thi ved en hensigtsmæssig og efter Forholdene afpasset Fyring vil Dampspændingen sjælden naa indtil $\frac{1}{2}$ Atm. over det Normale, og Blæsningen af Sikkerhedsventilerne derhos kun finde Sted i korte Tider ad Gangen.

J. + D.

Generalforsamlingen i Nyborg.

(Fortsat).

Punkt 4 c. Forslag om at faa Milepenge paa kortere Strækninger omfor-

andret til Timepenge, af C.M. Christensen, København.

Efter at Forhandlingerne var genoptagne Kl. 2, gav Dirigenten Ordet til Formanden, der anmodede Lokf. Mauritzen om at oplæse af Forhandlingsprotokollen, hvad der angik det foreliggende Punkt.

Mauritzen oplæste Forhandlingsprotokollen, hvoraf det fremgik, at Medlem af Hovedbestyrelsen Lokfrb. Christensen havde lovet at forelægge nærværende Generalforsamling en Oversigt over Forskellen paa Time- og Milepenge paa kortere Strækninger.

Lokfrb. Christensen, Københ.: Som bekendt har vi jo allerede Timepenge for Godstogskørsel paa Strækninger under 3 Mil. Det viser sig, at det er en god Forretning at køre Godstog paa disse Strækninger. Jeg har efter Løfte regnet ud, at for Holte- og Klampenborgturene vil Forandringen komme til at se saaledes ud for Lokomotivførernes Vedkommende:

Klampenborgbanen:	
1. Dag 19 $\frac{1}{2}$ Mil = 1,74 Ø., varer 13 $\frac{1}{2}$ Tim. a 20 = 2,70 Ø.	
2. — 18 — = 1,68 » — 10 — = 2,00 »	
3. — 10 $\frac{1}{8}$ — = 1,11 » — 8 — = 2,00 »	
4. — 14 $\frac{1}{4}$ — = 1,39 » — 10 $\frac{1}{2}$ — = 2,10 »	
5. — 18 — = 1,68 » — 13 — = 2,60 »	
6. — 0 — = 0,00 » — 0 — = 0,00 »	
Dette giver med nuværende Emolumenter 38 Kr. 10 Øre pr. Maaned.	
Med Timepenge 54 Kr. 90 Øre pr. Maaned.	
Dette giver, naar Maanedten regnes til 30 Dage, en Merfortjeneste af 16 Kr. 80 Øre, altsaa en Stigning af 44 pCt.	

For Lokomotivfyrbødernes Vedkommende stiller Forholdet sig endnu gun-

stigere, idet Forholdet her former sig saaledes:

Klampenborgbanen:	
1. Dag 19 $\frac{1}{2}$ Mil = 87 Ø., varer 13 $\frac{1}{2}$ Tim. a 15 = 2,02 Ø.	
2. — 18 — = 83 » — 10 — = 1,50 »	
3. — 10 $\frac{1}{8}$ — = 56 » — 8 — = 1,20 »	
4. — 14 $\frac{1}{4}$ — = 69 » — 10 $\frac{1}{2}$ — = 1,57 »	
5. — 18 — = 83 » — 13 — = 1,95 »	
6. — 0 — = 00 » — 0 — = 0,00 »	
Dette giver med nuværende Emolumenter 18 Kr. 90 Øre pr. Maaned.	
Med Timepenge 41 Kr. 10 Øre pr. Maaned.	
Dette giver, naar Maanedten regnes til 30 Dage, en Merfortjeneste af 22 Kr. 80 Øre, altsaa en Stigning af 117 pCt.	

Dette var Klampenborgturen; med Hensyn til Holteturen stiller Forholdet sig endnu gunstigere for baade Førere og Fyrbødere. Jeg har ogsaa Beregningen færdig over denne Tur, hvis Generalforsamlingen ønsker, at jeg skal specificere denne paa samme Maade (Stemmer: Nej!). Ja, saa vil jeg kun nævne, at det for Førernes Vedkommende giver en Stigning af 55 pCt. og for Fyrbødernes Vedkommende en Stigning af 126 pCt., altsaa en gennemsnitlig Stigning af 85,5 pCt. Det viser sig altsaa her, at Resultatet er overordentlig gunstigt, naar Strækningen ikke er længere, og da de korte Ture som bekendt ofte er meget mere anstrængende end de lange Ture, men giver betydelig mindre i Fortjeneste, saa forekommer det mig at være en rimelig Fordring, at vi søger at opnaa Forandring.

Lokf. Madsen, København: Jeg havde nu ventet mig noget andet med Hensyn til Behandlingen af dette Spørgsmaal. Jeg har selvfølgelig ikke

noget imod, om det kunde blive forandret, men vi kommer her til en meget kilden Sag; vi har jo paa vor Forbunds-Kongres paalagt Forbundsbestyrelsen at arbejde hen til Indførelsen af en Normalarbejdsdag. Naar vi derfor nu forlanger Timepenge i Stedet for Milepenge, da søger vi jo at skaffe os en mindre Fortjeneste i Stedet for en større Fortjeneste, thi vi kan da ikke med Rette forlange, at Fortjenesten skal blive stor og Arbejdet lille. Derimod har vi i København noget, der hedder Reservekørsel; det var mere rimeligt, at Betalingen herfor førtes ind i en bedre Ordning, ligesom den Ordre fra Generaldirektoratet om, at Lokomotivpersonalet, naar Toget fortsætter udover 3 Mil, ikke faar Timepenge for en saadan Tur, endskønt Turen for Lokomotivet og dets Personale er under 3 Mil. Kunde vi faa dette forandret saaledes, at det blev Lokomotivets og ikke Togets Løb, der dannede Grundlaget for Beregningen af vore Sportler, da var allerede meget vundet; men begynde at røre ved Milepenge, f. Eks. ved Holteturen, det bliver vist et Spørgsmaal, vi ikke kan ordne. Jeg mener derfor, at vi ikke bør tage dette Spørgsmaal under Overvejelse. Vi maa ikke gribe om mere, end vi just kan magte.

Lokfrb. Berg, Ribe: Jeg skal til dette Punkt oplyse, hvorledes vi har det i Ribe. Vor Kørsel er saaledes, at vi kører

18 Mil, det varer 12 a 13 Timer
7,6 — — — 7 a 8 —
16 — — — 10 a 11 —
26,8 — — — 17 a 18 —

Jeg vil nok sige, at hvis vi kunde faa det lavet saaledes, at vi kunde faa Timepenge for 22 Timer i Døgnet, da vilde de fleste gribe efter den Tjeneste, men jeg er bange for, at det kun vil skabe Utilfredshed hos dem, der skal køre paa de lange Strækninger. Jeg har flere Gange forsøgt paa at faa denne Tjeneste forandret i Ribe, men det har ikke kunnet lade sig gøre; men hvis dette Punkt blev gennemført, da skulde Forandringen nok komme, og jeg tror, jeg er enig med Generalforsamlingen, naar jeg siger, at hvis dette skete, da klagede de Færreste over for megen Tjeneste. Men netop derfor vil jeg bede alle de Delegerede paa det nøjeste at overveje, forinden de vedtager dette Punkt, om ikke det vil skabe Uenighed mellem Lokomotivpersonalet paa de korte og lange Strækninger.

Lokfrb. Ohlsen, København: Det Ministerium, der er kommen til Roret nu, det gaar jo ud paa at faa vor Lønning saa ensartet som mulig. Jeg

tror ikke, vi kan gøre os noget Haab om at faa dette Punkt gennemført. Vi maa heller ikke blande for meget sammen, og jeg tror, det kun vil blive et Mindretal, der vil faa Gavn af dette.

Lokf. Pagh Rasmussen, Kbhv.: Det var nogle gode Ord, der blev fremført af Hr. Berg. At vi muligvis en Gang i Fremtiden kommer ind paa at faa Milepengene i sin Helhed omforandret til Timepenge, kan godt være, men at dette for mange vil medføre et ganske betydeligt Indtægtstab, maa vi være klare over, thi hvor vi nu med Il-togene er knap 2 Timer om at køre 14 a 16 Mil, vil vi, i Stedet for nu at faa 120 Øre, kun faa 40 Øre, saa jeg er bange for, at det kun er de Færreste, der kan vinde ved en saadan Forandring, og vi skal jo helst se hen til det Store og Hele, saaledes at vi ikke tager fra de Mange for at give det til de Faa. Derfor vil jeg bede den ærede Forsamling om at tænke over de Ting, Hr. Berg forelagde for os; det bliver ganske vist ikke saa meget til den Enkelte, som efter Hr. Christensens Forslag, men vi maa, som jeg tidligere har nævnt, se hen paa det Hele og Store.

Lokfrb. Rasmussen, Viborg: Vi har en Tur i Viborg, hvor vi har Tjeneste fra Morgen til Aften Kl. 9. Jeg vil støtte det Forslag, at vi faar Timepenge i Stedet for Milepenge; jeg tror, vi staar os ved det.

Lokfrb. Hansen, København: Med Hensyn til de Udtalelser af Hr. Pagh Rasmussen, at det kun var de Færreste, der kunde faa Fortjeneste af Timepengene, vil jeg gøre gældende, at vi ogsaa er mange, der bomler, saa jeg tror, de fleste vil lukrere ved at faa Timebetaling. Jeg tror, naar vi naaede at faa Sportlerne helt afskaffede, vilde Forholdet blive et ganske andet imellem os, for saa længe der findes Mænd iblandt os, der siger: »Jeg vil hellere tjene en Mil mere end han«, saa længe tror jeg ikke, der kan blive noget godt Forhold.

Formanden: Jeg ser her paa Dirigentens Liste, at der er indtegnet 7 Talere. Naar de har udtalt sig, tror jeg, Spørgsmaalet er tilstrækkeligt uddebatteret. Jeg tillader mig at stille Forslag om at slutte med de indtegnede Talere. Hr. Hansen mente, at vi skulde arbejde hen til at faa Sportlerne helt afskaffede. Jeg skal oplyse om vor ærede Maskinchefs Standpunkt til dette Spørgsmaal. Da Lønudvalgets Deputation havde Foretræde for Maskinchefen, udtalte denne, da vi forelagde vor Lønfordring: De søger jo at faa mindre end De har; De vil jo faa mindre i Indtægt, naar vi ser hen paa Milepengene. Men jeg tror — som jeg bemærkede til Maskin-

chefen —, at vi alle vilde være Hr. Maskinchefen taknemlig, om vi fik de 600 Kr. i Milepenge indbefattet i Lønnen, men Maskinchefen udtalte: Det faar De bare ikke. Altsaa, vore Foresatte er inde paa at bibeholde Sportelsystemet.

Lokfrb. Berg, Ribe: Forinden dette Punkt bliver sat under Afstemning, vil jeg minde om, at det ikke er saa længe siden, at Generaldirektoratet udstedte Ordren om, at vi tilkommer Timepenge for Godstog paa Strækninger under 3 Mil; kunde vi opnaa det samme for Persontog, var det dog altid bedre. Men som jeg sagde før, vi maa være opmærksomme paa, om ikke Forslagets Gennemførelse skaber Utilfredshed mellem Personalet.

Dirigenten satte Formandens Forslag om Afslutning under Afstemning.

Dette vedtoges.

Lokfrb. Christensen, Kbhvn.: Jeg hører af Hr. Bergs Udtalelser, at han er enig med mig i, at Indførelse af Timepenge vilde kunne regulere Arbejdstiden; det er nemlig for at faa en kort Arbejdsdag, at Forslaget burde gennemføres. Jeg tror ikke, der vil blive nogen Misundelse, for den ene Dag er det den Enes Tur, og den anden Dag kan det jo blive den Andens. Og med Hensyn til de lange Strækninger, hvor man er en hel Dag om at køre 14 Mil, er Fortjenesten ubetinget for lille, saa jeg synes godt, at der var Rimelighed for, at det skulde omforandres til Timepenge. Det eneste rigtige er, at vi faar afskaffet Sportlerne, for som Forholdet er nu, er det ikke retfærdigt.

Lokf. O. Larsen, Kbhvn.: Jeg vil kun bemærke til Hr. Rasmussen, Viborg. Det synes efter hans Udtalelser, som om han mener, at vi ogsaa kan faa Timepenge, naar vi har Remise-tjeneste. Det vil sikkert ikke kunne lade sig gøre. Der er en anden Ting, jeg vil gøre opmærksom paa. Der er nemlig et af Lønningsudvalgets mest indflydelsesrige Medlemmer, der har meddelt mig, at Udvalget helst vilde helt bort fra Sportelsystemet, men dette havde mødt en ubetinget Modstand fra Administrationens Side, saa dette Spørgsmaal har de maattet lade ligge.

Lokfrb. Ohlsen, Kbhvn.: Jeg for mit Vedkommende mener, at det vil blive værre for os, naar Sportlerne afskaffes. Det ser meget godt ud i Teori, men i Praksis maa vi se hen paa, at mangan En, der har Grund til at melde sig syg, gaar og kniber sig igennem for ikke at lide det Tab, Sygedage betyder for Lokomotivpersonalet, eller naar en Lokomotivmand bliver ældre og ikke saa godt er i Stand til

at holde de anstrængende Ture ud, vil de yngre mange Gange komme til at tage saa megen Tjeneste, at de opslides i en altfor ung Alder.

Lokf. Madsen, København: Det er nu en Gang det, jeg vil lægge d'Hrr. paa Sinde, jeg er bange for, at vi driver det for vidt; og saa er der en Ting til: at Sportlerne afskaffes, lader sig vel neppe gøre, og med Hensyn til Ordren om Kørsel med Godstog paa kortere Strækninger, da er denne fornylig indskærpet saaledes, at den giver mindre end før. Lad os derfor ikke spænde Buen saa højt, at den springer. Dette Punkt er vist et Spørgsmaal, vi kan lade ligge til en senere Generalforsamling. Det kan ikke gaa at tage fra de Mange og give til de Faa.

Lokf. Knudsen, Nyborg: Skal vi søge om at opnaa et eller andet Gode, tror jeg ikke, vi skal tale ret meget om, hvad der er rene Pengespørgsmaal. Jeg tror, at Afskaffelse af Sportler vil blive mere til Skade end til Gavn, thi som det gaar saa mange andre, saaledes gaar det ogsaa mig; naar vi ikke faar Sportler, vil jeg helst være fri for at køre. Jeg tror derfor, at de Kørepenge er til Gavn for os. Jeg vil foreslaa, at vi foreløbig stiller dette Spørgsmaal i Bero og ser Tiden an, ellers er jeg bange for, at det bliver flere til Skade end til Gavn.

Lokfrb. Hansen, København: Da der er to af de ærede Talere, der har ladet den Tanke skinne igennem, at Vorherres Børn, naar Sportlerne blev afskaffede, kunde faa Lov at ligge hjemme paa Briksen og drive, skal jeg henvise til Maskinpersonalet ved Søfartsafdelingen; disse har ingen Sportler, men der bliver Tjenesten dog udført, og i Hovedsagen gælder det dog om, at Tjenesten bliver udført, og godt udført, af Interesse for vort Kald, og at vi ikke betragter Udførelsen af vor Tjeneste efter det Omfang, i hvilket der ydes Sportler.

Lokf. Pagh Rasmussen, Kbhv.: Jeg giver Hr. Hansen min fulde Erkendelse af hans Ord; men jeg tror ikke, det paa nærværende Tidspunkt vil være heldigt at gaa frem paa den Maade, at vi søger Sportlerne afskaffede.

Lokfrb. Berg, Ribe, foreslaar at udsætte dette Punkt til næste Generalforsamling.

Dette forkastedes.

Selve Forslaget Punkt 4c. forkastedes.

Punkt 5. Forslag fra Aarhus Afdeling om Oprettelse af statsunderstøttede Kursus for vordende Lokomotivførere og vordende Lokomotivfyrbødere.

Lokf. Mottlau, Aarhus: Aarhus

Afdeling har fundet sig foranlediget til at fremkomme med et saalydende Forslag:

»Dansk Lokomotivfører- og Lokomotivfyrbøder-Forening arbejder hen til, at der oprettes statsunderstøttede Kursus for vordende Lokf. og vordende Lokfrb. Jeg vil anmode d'Hrr. om at udtale sig om Spørgsmaalet.«

Dirigenten: Det forekommer mig, at vi allerede har en Generalforsamlingsbeslutning, der paabyder Oprettelsen af saadanne Kursus, men da jeg ikke er ganske sikker paa, at det virkelig forholder sig saadan, vil jeg tillade mig at henstille til den forrige ærede Formand at give Oplysning.

Lokf. Madsen, København: I Protokollen fra Generalforsamlingen i Struer staar: »Foreningen søger oprettet belærende Kursus for Lokomotivpersonalet«. Her har vi jo allerede vedtaget dette Punkt en Gang. Men den Tanke, her er fremkommet, forstaar jeg ikke. Hvad menes med statsunderstøttede Kursus? Jeg kan ikke tro, at Aarhus Afdeling mener, at Staten, som vi jo tjener, vil betale for at faa uddannet sine Arbejdere. Vi har en foreløbig Instruks for, hvem der skal tage saavel Lokomotivfyrbødersom Lokomotivfører-Eksamen, saa der er ikke noget at tage fejl af i dette Punkt, og Maskinchefen har stillet sig yderst velvillig overfor dette Spørgsmaal og har været villig til at yde 8 Kr. om Maaneden til hver Deltager, men det er givet, at han først maa tilstilles et Andragende. Vi kan ikke forlange, at han i disse Tider, hvor der skal spares og spares, selv skal komme med Hjælpen. Der er stadigvæk raabt paa, at vi skal søge at blive fri for Eksamen, men som jeg bemærkede før, Instruksen er givet, og saa er der ikke andet at gøre end at rette sig efter den. Der var nedsat et Udvalg i København til at fremme denne Sag, men paa Generalforsamlingen i August i København blev det paa Opfordring af et Medlem i Aarhus, der fordrede Beslutningen om Fritagelse for Eksamen gennemført, nægtet dette Udvalg at fremme Sagen. Jeg synes netop, det er denne Vej vi bør gaa. Vi maa ikke forbigaa vore Overordnede, og jeg synes ikke, vi kan være bekendt at løbe til Rigsdagen, da Maskinchefen ikke viser sig uvillig. Vi er ganske uberettigede til ikke fuldt ud at efterkomme Ordren om Eksamen. Desuden har vi jo vedtaget paa vor Kongres, at Forbundsbestyrelsen skal arbejde for at faa Eksamen indført.

Dirigenten: Hr. Madsen fremsatte den Bemærkning, at der ikke var andet at gøre, end at rette sig efter den givne Instruks. Jeg maa gøre opmær-

som paa, at der er Forskel paa ikke at rette sig efter givne Ordre og paa, at vi paa lovlige Maade ad Forhandlingens Vej søger at opnaa Lempelser i disse Ordre.

Der er fremsat Forslag om Afslutning med de indtegnede Talere.

Dette vedtoges.

Lokfrb. Rasmussen, Viborg: Det er kun en kort Bemærkning om, at da Oprettelsen af belærende Kursus er enstemmig vedtaget, maa jeg meget beklage, at dette ikke for længe siden er sket. Jeg takker Aarhus Afdeling, fordi den er fremkommen med dette Forslag.

Lokfrb. Lund, København: Jeg tror neppe, at den nugældende Eksamensfordring staar som et Ideal for Dansk Lokomotivfører- og Lokomotivfyrbøder-Forening i sin Helhed. Naar Staten forlanger, at dens Arbejdere skal erhverve en vis Uddannelse, saa mener jeg, det er et rimeligt Forlangende, at Staten hjælper os til denne Uddannelse. Jeg mener nemlig, at naar den forlanger dette, da er det en ikke saa lille Bekostning for Lokomotivpersonalet at erhverve sig de fornødne Kundskaber, og det er ikke givet, at alle har Raad til at ofre de Penge. Jeg har opfattet dette Forslag omtrent som en Pligt for Staten at oprette saadanne Kursus. Jeg vil meget anmode om at stemme for at yde Aarhus Afdeling Anerkendelse, fordi den har fremsat Tanken, ved at vedtage Forslaget, der er noget, vi alle paa Standens Vegne kan være glade for.

Lokf. Pagh Rasmussen, Kbhv.: Forslaget har som sagt en Gang været fremme, men naar vi ikke den Gang tog de 8 Kr., kan vi ikke være bekendt nu at komme og forlange Understøttelse. Jeg har personlig været hos Maskinchefen for at faa de Fyrbødere, der var ansat forinden Fordringen om Eksamen kom frem, fritagen for denne Prøve. Dette kunde ikke lade sig gøre, men der var intet til Hinder for, at der kunde gives en Understøttelse til dem, der skulde tage Eksamen, hvis der fremkom et Andragende derom. Men Spørgsmaalet blev den Gang forkastet, og da jeg imidlertid nedlagde mit Mandat som Formand, er Sagen ikke naaet videre frem. Jeg mener heller ikke, det gør noget, da den Prøve, der forlanges, ikke er mere, end at Enhver bør kunne bestaa den uden Vejledning, og det har jo ogsaa vist sig, at Kundskaberne ikke behøver at være saa store. Det er jo et ganske smukt Resultat, Eksaminanderne har opnaaet.

Lokfrb. Ohlsen, København: Jeg skal fatte mig i Korthed. Jeg synes, naar Staten forlanger, at vi skal tage en Eksamen, saa er det ogsaa dens Pligt at gøre noget for, at vi fuldstændig

vederlagsfri kan tage den anordnede Prøve. Jeg synes, vi bør støtte Forslaget, at der sker en Henvendelse; men derimod kan jeg ikke gaa med til, at der tages Penge af Kassen til disse Kursus. Derimod er jeg med til, at Staten selv opretter saadanne Kursus.

Lokfrb. Andersen, Aarhus: Der er blevet foreslaaet at oprette Kursus, men en anden Ting er, om der kan opnaas Tjenestefrihed til at besøge disse Kursus. Den nuværende Eksamen er og bliver ikke et Udtryk for Lokomotivpersonalets Duelighed, saalænge vi ikke har en fast Eksamenskommission til at afholde Prøverne. Jeg vil henstille til Forbundsbestyrelsen, at den virker hen til, at den lovbefaledede Eksamen bliver til Virkelighed, det er dog Idealet.

Lokfrb. Christensen, København: Hr. Madsen talte om, at Kongressen havde paalagt Forbundsbestyrelsen noget om Indførelse af Eksamen. Der blev kun vedtaget, at der skulde arbejdes hen til at faa indført en lovbefalet Eksamen, men intet om Forberedelsen til denne. Jeg vil tillade mig at stille en Ændring, der vil komme til at se saaledes ud:

Forslag fra Aarhus Afdeling om Oprettelse af statsunderstøttede Kursus for vordende Lokomotivfyrbødere.

Ændringsforslaget forkastedes.

Et Forslag om at benytte Ordet Lokomotivmænd i Stedet for Lokomotivfyrbøder blev ogsaa forkastet.

Lokf. Petersen, København: Det vil jo ikke være nødvendigt at forbigaa Maskinchefen.

Formanden: Som vi vil kunne se, har det sin Betydning, at vi her paa Generalforsamlingen ved Besked med Forbundsbestyrelsens Arbejde. Jeg vil tillade mig at rette en Forespørgsel til Hr. Petersen om Forbundsbestyrelsens Virksomhed med Hensyn til den af Kongressen henviste Sag om Indførelsen af en lovbefalet Eksamen.

Lokf. Petersen, Nyborg: Jeg maa meget beklage, at jeg ikke ser mig i Stand til at besvare det; der findes ikke et Ord om denne Sag i Forhandlingsprotokollen.

Lokf. Knudsen, Nyborg: Jeg synes nu, at saa lang Tid vi ikke har en lovbefalet Eksamen, kan vi heller ikke søge Oprettelsen af Kursus. Der er ikke en eneste, uden at han er i Besiddelse af de Kundskaber, der fordres, for at tage Eksamen. Men Maskinchefen har Ansaret for, at Personalet er i Besiddelse af det Maal af Kundskaber, der fordres for at kunne udføre Tjenesten; men saalænge vi ikke har søgt, kan vi jo ikke faa de omtalte 8 Kr.

Lokf. Holst-Jørgensen, Frederikshavn: Jeg kan ikke se, hvorfor vi

selv skal gøre Vejen besværlig for at kunne opnaa Ansættelse. Jeg har selv begyndt som simpel Grovsmed. At vi derfor selv vil gaa Eksamensvejen, det siger jeg er den forkerte Vej.

Lokf. Madsen, København: Jeg synes, at Maskinchefen har stillet sig saa velvillig til dette Spørgsmaal, at vi ikke kan gaa udenom ham i denne Sag. Naar der kan blive tilstaaet hver Deltager 8 Kr., saa synes jeg, at vi skulde vedtage dette og forkaste det foreliggende Forslag. Der kunde ellers let blive sagt: hvorfor tog de det ikke første Gang? Og at det er godt med Prøven, kan vi let blive enige om. Ordre og Bestemmelser er siden bleven læst ganske anderledes grundig igennem, end de blev tidligere.

Mauritzen: Under hele denne lange Diskussion har jeg gennembladet samtlige Referater over Foreningens Generalforsamlinger lige siden dens Stiftelse, og til den sidste, vi afholdt, men det har ikke været mig mulig at finde en eneste Vedtagelse eller Forkastelse, der har den allerringeste Forbindelse med den foreliggende Sag.

Det Spørgsmaal, der foreligger, er, at Foreningen opretter Kursus, paa hvilke de vordende Lokomotivfyrbødere, altsaa Maskinarbejderne, og de vordende Lokomotivførere, altsaa Lokomotivfyrbøderne, bibringes de Kundskaber, der er nødvendige, for at opnaa Ansættelse eller Forfremmelse. Til disse Kursus søger Foreningen Statsunderstøttelse, d. v. s. Statskassen udbetaler en bestemt Sum aarlig til Bestridelse af de med Uddannelsen forbundne Udgifter. Denne Sum tilstilles Foreningen, og det bliver da Bestyrelsens Sag at forvalte dette Beløb paa bedste Maade. Dette Forslag gaar ud paa at stille os lige med Maskinmestrenes Organisation, der nu faar den Understøttelse, som Staten i en længere Aarrække har tilstaaet forskellige private Kursus. Dette betyder et mægtigt Skridt fremad. thi derved har Maskinmestrene opnaaet en aldeles direkte Indflydelse paa den vordende Maskinistmand, og de vil nu, straks naar den unge Mand har valgt at gaa Maskinistvejen, paa en ganske anden Maade end tidligere, kunne opelske Pligt og Ansvarsfølelse hos de vordende Maskinmestre, ligesom de ogsaa er Herre over at kunne hindre uheldige Elementers Indtrængen i Standen. Men, mine Herrer, naar dette er et Gode, Maskinmestrene har kunnet erhverve sig, hvor meget mere Grund vil der da ikke være for Staten til at yde os, der har et mange Gange større Ansvar og en ganske anderledes direkte Indflydelse paa Befolkningens Velfærd og Sikkerhed for baade Liv og Gods, en lignende, ja endog betydelig

større Understøttelse til Uddannelse af vordende Lokomotivførere. Og hvad det vil sige for vor Stand, at vi gennem vore Lærere straks, naar den unge Mand har bestemt sig for at søge Ansættelse som Lokomotivmand, kan bibringe ham den rette Forstaaelse af denne Stillings Ansvarlighed, Pligter og Rettigheder, og at kunne udskille de Elementer, der ikke kan bibringes de for vor Stilling nødvendige Egenskaber. Jeg skal forsøge at imødegaa nogle af de ærede Talere paa de vigtigste Punkter. Først vil jeg sige til Hr. Madsen: der er absolut ikke Tale om at forbigaa vore Overordnede, det er givet, at vi i en Sag som denne henvender os gennem Maskinchefen, der som Chef for vor Afdeling og teknisk Embedsmand vil være den bedste Talsmand for denne for vor Stand betydningsfulde Sag, og da Chefen paa mange Maader, til Eksempel ved Udgivelsen af vor udmærkede Maskinlære og m. a. har vist at have et aabent Blik for Nødvendigheden af et kundskabsrigt Lokomotivpersonale, tror jeg, vi kan gøre os sikkert Haab om Støtte fra den Side. Jeg haaber, at Hr. Madsen af mine Ord nu har forstaaet, hvad der menes med statsunderstøttede Kursus. At Staten kan yde Tilskud til Uddannelsen af sine Arbejdere, er jo givet. I Rigsdagstidende har jeg læst alenlange Referater om Tilskud til baade Landbrugskursus, Dyrskuer, Husmandsrejser, Husholdningskursus, Tilskud til en Masse Foreninger og Korporationer til Fremme af det almene Vel, og saaledes i det uendelige. Hvor megen mere Grund kan der da ikke være for Staten til at yde Bidrag til Dygtiggørelse af sine egne Arbejdere. Til Hr. Pagh Rasmussen vil jeg sige, at Foreningen ingensinde har nægtet at modtage de omtalte 8 Kr. i Understøttelse; det kan være, at dette har været fremme paa et Sektionsmøde i København, men det maa slaas fast, at disse ikke er afgørende for hele Organisationens, og Nedsættelsen af det omtalte Udvalg er ikke sket af den samlede Forening, men kun af en Del af denne. Til Hr. Ohlsen vil jeg sige, at naar ikke Foreningen, men Staten, skal oprette de foreslaaede Kursus, bliver vi ogsaa uden Indflydelse paa Aspiranternes Uddannelse. Til Hr. Knudsen vil jeg sige: det er ikke logisk at vente med Oprettelsen af Kursus til efter, at vi faar indført lovbefalet Eksamen; lad os oprette dette straks og lægge Pres paa Forbundsbestyrelsen, at den snarest gør sin Pligt. Til Holst-Jørgensen vil jeg sige: det er ikke at gøre Vejen besværlig, at vi søger at højne vor Stand i Intelligens, og den Uddannelse, der var tilstrækkelig for en Del Aar tilbage, kan ikke nu anses for betryggende med den rivende Udvikling og de tekniske Fremskridt, Lokomotivtjenesten er undergaaet i vore Dage. Jeg tør paastaa, at vi har det bedste Haab om at faa Sagen gennemført, og vil derfor paa det allerindstændigste anmode de ærede Delegerede om at stemme for Forslaget.

Efter at Ændringsforslagene var forkastede, vedtoges Forslaget i den foreliggende Form. (Fortsættes).